

Afdelinger, og hvis Afholdelse hjemles ved Bevillinger paa Finansloven. For dem, som have gennemgaaet disse Kursus, er der ej heller paa Ordnings- eller Lønningsloven fastsat nogen Særret.

Den sidste af Undervisningsanstalterne, som omtales i Henstillingen, er Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen.

Udvalget gør her først opmærksom paa, at Skolens Varighed ikke fremgaar af Lovforslaget. Den nævnte Oplysning er tilføjet § 33 paa nærværende Lovforslag, i hvilken Paragraf Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen omhandles.

Dernæst fremfører Udvalget følgende:

„Henset til den praktiske Erfaring, at de her uddannede unge Maskinister forlade Marinens Tjeneste saa tidligt, som det kan tilstedes dem efter Loven, saa at Ministeren endog i Ar har maattet søge Ekstrabevilling til privat at engagere et betydeligt, men fornødent Antal Maskinister, synes dette at tyde hen paa, at Uddannelsen ved denne Skole næsten maa kaldes for intensiv og for god, i alt Fald i Forhold til de Lønninger og Jorfremmelsesvilkkaar, som Marinens Tjeneste kan byde dem.“

Ministeriet skal hertil kun anføre, i Tilslutning til, hvad man allerede ovenfor i Begyndelsen af Bemærkningerne til denne Henstilling har udtalt i Almindelighed, at man ikke kan finde Uddannelsen ved Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen for intensiv og for god, henset til Vækkelsen af den Gerning, som nu til Dags paahviler Flaadens Maskinister m. fl. Det er saa vist Lønnings- og Jorfremmelsesvilkkaarene, der ere for flette, og det staar i Rigsdagens Haand at hjælpe i det mindste paa disse sidste Forhold ved at vedtage de Ændringer i Bestemmelserne om Ansættelse og Jorfremmelse i Maskin- og Søminekorpsen, som ere begærede herfra paa Lovforslagets § 35, hvilke Ændringer ere nærmere motiverede paa det i forrige Samling fremsatte Lovforslag om Søværnets Ordning, Pag. 30—31.

Naar disse Ændringer, der sikkert ville medføre en Standzning af Afgangen fra Maskin- og Søminekorpsen, ere indførte, vil der saa meget mindre være Grund til at gøre Uddannelsen paa Skolen mindre intensiv og god, som at denne, Skolen, jo da i langt højere Grad end for Tiden vil blive en Uddannelsesanstalt til Officerspladserne i de nævnte Korps.

Tilbage staar endnu kun Udvalgets Udtalelse om Øvelsesskibene, som anvendes til det faste Personels Opdragelse og Uddannelse. Herom siges i Betænkningen følgende:

„I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger (Pag. 21, Sp. 2) udtaler Ministeriet, at Øvelsesskibene forlign til Anvendelse ved det faste Personels Opdragelse og Uddannelse ere Skibe, der ere og paa Grund af Forholdene endnu i nærmere Tider maa vedblive at være af en saadan Art, at de ikke egne sig til egentlig Krigsbrug.“

Naar Ministeriet stærkt fremhæver Nødvendigheden af, at det værnepligtige Mandskab uddannes om Bord i de moderne Skibstyper med det nyeste Materiel, staa foranførte Udtalelser paasaldende grelt over for Spørgsmaalet om det faste Befalingsmands Personales Uddannelse, saa grelt, at en nogenlunde radikal Forandring af Skoleskibsdannelsen synes paatrængende — ogsaa af økonomiske Hensyn.“

Til Grund for ovenstaaende Kritik ligger formentlig en Misforstaaelse fra Udvalgets Side. Gaar man til Kildestedet, hvorfra den første Del af Citatet er taget, nemlig Pag. 21, Sp. 2 i det i forrige Samling fremsatte Forslag til Lov om Søværnets Ordning, vil det straks ses, at der paa dette Sted slet ikke er Tale om nogen Redegørelse for de ledende Principper ved det faste Personels Opdragelse om Bord, ligesom ogsaa, at man med denne Udtalelse slet ikke har haft til Hensigt at tage noget Standpunkt i dette Spørgsmaal med Hensyn til Fremtiden. Der er paa det omhandlede Sted i Bemærkningerne til Lovforslaget givet en Redegørelse for, hvorledes det forlangte Personel ved Mobilisering svarer til de Skibe, som have i Henshold til den gældende Flaadeplan, og Citatet er jo kun anført for at oplyse om, hvorfor der intet Personel er beregnet til de paagældende Øvelsesskibe ved Mobilisering.

Disse Øvelsesskibe ere jo nu gamle og kunne kun holdes brugelige i længere Tid, naar betydelig Bekostning anvendes paa dem. Det vil imidlertid næppe være rigtigt at betyde noget større Beløb paa deres Reparation, og man vil formentlig derfor ogsaa kun gøre Brug af disse Skibe saa længe, indtil større Reparationer blive uomgængeligt nødvendige.

Men inden for dette Tidsrum vil efter al Sandsynlighed ogsaa det Spørgsmaal, som for Tiden staar paa Dagsordenen rundt omkring i de forskellige Mariner, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes den praktiske Uddannelse paa Søen for de vordende Officerer og Underofficerer bør moderniseres, have fundet sin Løsning. Det vil uden Tvivl for os være rigtigt at afvente Omordningen af dette Forhold i nogle af de større Mariner,